

HÉTFŐI NAPLÓ

AZ ELŐFIZETES ÁRA:
Egy évre ----- 50,000 K
Félévre ----- 25,000 K

EGYES SZÁM ÁRA:
Magyarországra 4000 K. Jugszláv-országban
1 dinár. Ausztriában 2800 osztrák korona

POLITIKAI HETILAP
SZERKESZTIK: DR. ELEK HUGÓ és MANN HUGÓ

MEGJELENIK MINDEN HÉTFŐN REGGEL
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest,
VIII. kerület, Rákóczi úti uca 3. szám
Telefon: J. 8-75, vasárnap este: J. 62-25

XVII. évfolyam

Budapest, 1926 március 1

9. szám

Windischgrätz naplójának szenzációs részletei

Teleki Pál gróf neve sűrűn szerepel – Windischgrätzné Apponyival és Andrássyval akart tárgyalni a naplóról Károlyi Imre a herceg védőjétől kapta a naplót

A frankhamisítási bűnyügyben és pedig annak ügy rendőri, mint politikai vonatkozásaiban, szenzációs fordulat állott be. Politikai körökben már napok óta nagy érdeklődéssel vártak feleletet arra a kérdésre, *miféle okirat az, amelynek alapján Károlyi Imre gróf Teleki Pál gróf, volt miniszterelnökkel szemben azt a súlyos vádat emelte, hogy ő hozta össze Windischgrätz Gerő Lászlóval, a frankhamisítás technikai vezetőjével.* Tegnap megjelent a titok. Kiderült, amit egyébként a beavatottak már régóta sejtettek, hogy Windischgrätz Lajos hercegnek, a nagy memoár írónak, szenzációs részletekben bővelkedő naplója van, amely a hercegnek a frankhamisításra vonatkozó összes feljegyzéseit tartalmazza. A legkülönbözőbb híresztelések terjedtek el a titokzatos naplóról. Egész vasárnap a herceg naplójáról beszéltek mindenfelé. Egyesek szerint a napló a hercegi család birtokában van és felhasználásra vár, mások szerint Károlyi Imre gróf kezében van a minden titkokat megfejteni hivatott napló, vagy legalább is annak másolata. A találgatásokra válaszul szolgálhat a *Neue Freie Presse* vasárnapi számának egyik cikke, amely szerint a naplót Windischgrätz Lajos herceg felesége vette magához, akinek kezében a naplóra még nagyobb feladatok várnak...

„Windischgrätz herceg naplója” főcím és „A frankhamisítás szenzációs fejleményei” alcím alatt a *Neue Freie Presse* vasárnapi száma ugyanis a következő feltűnést keltő tudósítást közli:
„Windischgrätz herceg naplófeljegyzései nem Jankovich naplójának mintájára készültek. A herceg naplója nem tartalmaz semmi-

féle pikáns részleteket, hanem csak rövid

részleteket egyes napi eseményekről, de tartalmazza azok-

Ebben a naplóban nagyon gyakran szerepel Teleki Pál gróf neve és pedig majdnem a herceg letartóztatását megelőző legutolsó napokig.

A herceg neje most meg akarja kísérelni, hogy a naplójegyzetek alapján könnyíthessen férje jogágán. A herceg súlyos idegességben szenved. Ehez járul lábbaja, amely a járásban akadályozza.

A napló segítségével a hercegné azt akarja bizonyítani, hogy a herceg önzetlen motívumokból cselekedett,

hogy anyagi előnyök sóhasem

nak a nagyobb összegeknek jegyzékét, amelyeket Windischgrätz herceg a frankhamisítás folyamán kiadott.

lebegteti szemé előtt és hogy férje a hamisításoknak nem a legfőbb értelem szerzője, amint ezt a vádirat állítja. Naplójegyzetei szerint férje a milliárdokra menő költség-

időközben Károlyi Imre gróf Windischgrätz herceg jegyzetei alapján, amelyeket a herceg

megtette szenzációs vallomását. A legitimistákhoz közelálló körök nézete szerint a herceg jegyzetei oly fontos új momentumokat

geket „fond perdu”-nál tekintette. Ilyenformán vallott már a herceg a rendőrség és az államügyészség előtt is.

A hercegnő összeköttetésbe akart lépni Apponyival és Andrássy Gyula gróffal, hogy elébük terjessze a naplójegyzeteket és támogatásukat kérje.

A két politikussal való találkozás azonban nem jött létre, mert

taralmaznak, hogy a vádirat gyökeres megváltoztatására lesz szükség.

Mit mondott Gömbös Károly királyról?

Gömbös tagadásával szemben Henry Hellsen fentartja intervjújának hitelességét

Henry Hellsen ismert külföldi újságíró a *Berlingske Aften* január 27-iki számában Gömbös Gyulával folytatott hosszabb beszélgetését közölte. Ez a cikk később a *Svenska Dageblattan* is megjelent. Amikor az intervjú kivonatol szövege a magyar lapokban megjelent, Gömbös Gyula a „Szózat” febr. 19-iki számában azt a nyilatkozatot tette, hogy lényegében helyesek a közlések, formában és kifejezésben azonban nem. Gömbös ezen első nyilatkozatát másnap már egy sokkal kategorikusabb cáfolat követte a „Szózatban” ezzel a címmel: „Gömbös Gyula nyilatkozatát meghamisította egy svéd újságíró”. A lapok annakidején bőven kommentálták ugy az intervjút, mint Gömbös cáfolatait.

A mai napon azonban Budapestre érkezett Henry Hellsen, aki az alább közölt nyilatkozatában fentartja a *Berlingske Aften*ben közzétett intervjút és egyben közzétette

a Nemzeti Újság vasárnapi számában az intervjú kérdéses részét. A *Berlingske Aften*ben megjelent cikknek ez a része, melyet érdekességénél fogva mi is közreadunk, szóról-szóra a következőképpen hangzik:

AZ INTERVJÚ HITELES SZÖVEGE

— Miért nem akarja Ön Ottót a trónon?
— Mert a legitimista elv veszedelmes. Ez kényelmes lehet, sőt ki lehet vele kerülni a királyválasztással járó pártkülzdelmek nehézségeit, de kockára tesszük vele azt, hogy a trónöröklés a hatalmat egy hülye kezébe juttassa át. Ehez járul, hogy az eddig uralkodott Habsburgok Ottó ága uralkodott egyidejűleg Ausztriában és Magyarországon is és később is az összekapcsoló kettős monarchiára fogtak törekedni. Én rosszul éreztem magamat a régi Ausztria-Magyarországon és bizonyára még rosszabbul érezném magamat egy új hasonló kapcsolatban.

Ottónak objektív ellenfele vagyok, de apjának, Károlynak szubjektív ellenfele voltam.

En gyűlöltem őt, mert cserben hagyta magas hivatalát, mert a legkritikusabb helyzetben kimennekült egy hátsó ajtón,

ahelyett, hogy megbízható embereket gyűjtött volna össze és azok élére állott volna. Nem szerettem azokat az öreg urakat, Apponyi Albert és Andrássy Gyula gróffokat sem, akik 1918-ban hazamentek a nemzetgyűlés és a forradalmárok előnyére, ahelyett, hogy megtartották volna a hatalmat és felhasználták volna azt. Bécsben őt magyar szalóalj államosított. Mit lehetett volna ezekkel tenni? Senkitem tudta ezt, senkitem akarta a felelőséget vállalni. Tábornokok, vörös sávvál és gyémántos rendjelűekkel díboraktak a kezüket és vártak. En az egyszerű vezérkari százados voltam az, aki egyet gondolt, hogy

